

Landstinget.

15. Den 20. Januar 1939 anmeldtes i *Landstinget* (L. Sp. 336) følgende Forespørgsel til *Statsministeren af Hendriksen, Lisbet Hindsgaul, Lange, S. Rasmussen, Schaumann, Stein og C. J. F. Sven:*

»Agter Statsministeren at imødegaa de Angreb, der paa Færøerne i Bladet »Dimmalætting« er rettet mod Regeringen, og agter Statsministeren at give den danske Offentlighed en Redegørelse for Regeringens Planer med Hensyn til Retningslinierne for de Foranstaltninger, der bør iværksættes for at fremme Færøernes og den færøske Befolknings aandelige og materielle Udvikling bedst muligt?«

Fremme af Forespørgselen vedtoges ²⁵/₁ (L. Sp. 345).

Forespørgselen foretoges ¹⁴/₂ (L. Sp. 650).

Ordføreren for Forespørgerne (Hendriksen) indledede med at omtale den Kritik, som fra færøsk Side var rettet mod Regeringen. Der herskede efter hans Opfattelse paa Færøerne i snart sagt alle Lag af Befolkningen *Utilfredshed* med den Politik, som føres paa en Række Omraader af vital Interesse for Færøerne. Selv Sambandspartiets Blad »Dimmalætting« havde den 7. Januar i en ledende Artikel under Overskriften »Alvorsord« givet stærke Udtryk for denne Utilfredshed, foranlediget ved de ændrede Regler om *Undervisningssproget* paa Færøerne, der indeholdtes i den kort forinden udstedte kgl. Anordning af 12. December 1938. I sin Omtale heraf gjorde Bladet gældende, at Undervisningsministeren med et Pennestrøg havde udsløttet den Bestemmelse i den færøske Skoleordning, der sikrede Rigssprogets Stilling i den færøske Folkeskole, og at man i den kommende Tid vilde opleve det bemærkelsesværdige, at Færøerne, som ifølge Grundloven er et dansk Amt, ikke længere havde Rigssproget som Undervisningssprog. Regeringens Politik betegnedes i det hele taget som »den alvorligste Trusel, der nogen Sinde har været rettet mod ikke blot Sambandspartiet, men de Grundpiller tillige, hvorpaa al færøsk Samhøringspolitik hviler«, hvilket nærmere begrundedes i Artiklen, der endog gav Udtryk for den Opfattelse, at den loyale Del af det færøske Folk havde »værre Mindretalskaar end dem, der forundes det nationale Mindretal Syd for Grænsen«. Den færøske *Finanspolitik*, som førtes, var »Fumlerier«, der kun efterlod »Skygger og Skaar«, og som i Strid med Grundlovens Aand tvang Færøernes Amtskommune til at føre »en Skatte- og Afgiftspolitik, som kun hører en Stat og aldrig et Amt til«.

Det er haarde Ord, udtalte Ordføreren, og sikkert haarde, end de burde være, navnlig i Betragtning af, at man fra